

dávku tuto upravují, ani v jiném zákoně stanovena povinnost, dlužnou dávku zúročiti.

Jeví se tedy stížnost i v tomto bodě bezdůvodnou.

č. 2650.

Stavební právo. — Administrativní řízení: Stavební řízení podle § 35 a 36 stav. řádu pro Čechy je ovládáno zásadou koncentrační.

(Nález ze dne 15. září 1923 č. 15.202.)

Prejudikatura: Boh. 378 adm. a j.

Věc: Městská obec J. proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúčastněnou stranu — Viléma U. v J. adv. Dr. Viktor Říha z Prahy) o přístavbu domu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadu řízení.

Důvody: Podáním z 3. dubna 1922 Vilém N., majitel domu č. p. — na rozhraní ulice Údolní a ulice Vídeňské v J., zažádal za povolení ke zřízení přízemní přístavby pro obchodní místnosti. Výměrem městského stavebního úřadu z 27. dubna 1922 bylo žádané povolení odepřeno m. j. z důvodu, že stavební čára ve Vídeňské ulici řeže dům na 80 cm, takže podstatná stavební přeměna tohoto objektu dle § 18 stav. ř. je nepřipustna, dále že zastavění Vídeňské a Údolní ulice je projektováno uzavřenou řadou domů alespoň dvoupatrových, takže by žádaná přízemní přístavba ulici v budoucnu zohyzovala, konečně pak, že nízkou polohou komínu vzhledem k malé vzdálenosti oken v starém domě vzniká nebezpečí požáru a obava obtěžování koňem.

Odvolání stavebníkovu, jenž uplatňoval m. j., že přístavba zamýšlena je jako první část novostavby dvoupatrového domu, který hodlá v budoucnu na místo svého nynějšího domu postavit podle plánů, jež v rekursním řízení současně předložil, žal. úřad nař. rozhodnutím vyhověl.

Rozhodnutí konstatuje především, že přístavba neodporuje § 18 stav. ř., ježto je projektována v mezích nové čáry stavební. Dále připouští sice, že přístavba prozatím nevyhovuje ohledům estetickým, vyjádřeným požadavkem zastavění Vídeňské a Údolní ulice uzavřenou řadou domů aspoň dvoupatrových, a uznává, že nízkou polohou komínu vzniká nebezpečí požáru a obtěžování kouřem. Přes to žal. úřad uděluje stavební povolení k projektované přístavbě v té úvaze a s touto podmínkou, že bude provedena jako první část projektované budovy dvoupatrové, kterou stavebník jen prozatím z důvodů finančních vystavěti nemůže, takže uskutečnění projektovaného vzhledu ulice není na trvalo odsunuto. Zároveň stanoví podmínky, aby odstraněno bylo obtěžování kouřem a nebezpečí požáru hrozící z nízké polohy komínu.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

Předmětem stavebního řízení v první stolici, zejména také stavební komise konané dne 13. dubna 1922, byl projekt přízemní přístavby k domu č. p. — na základě předložených plánů, které se vztahovaly pouze na tuto přízemní přístavbu o sobě. Žal. úřad

nař. rozhodnutím konsentoval tuto přístavbu, a v š a k t o l i k o j a k o první část dvoupatrové budovy, kterou zúčastněná strana podle svého prohlášení zamýšlí v budoucnosti postavit podle plánů, jež předložila teprve v řízení rekursním.

Předmětem stavebního konsensu uděleného žal. úřadem je tedy objekt v podstatě jiný, než o jakém konáno stavební řízení v první stolici.

Poněvadž stavební řízení podle §§ 35 a 36 stav. ř. ovládáno je zásadou koncentrační, která vyžaduje, aby veškeren skutkový materiál pro úřední rozhodnutí zjištěn byl při stavební komisi samé, projekt, na základě něhož vydáno nař. rozhodnutí — totiž projektovaná přístavba v souvislosti s později zamýšlenou dvoupatrovou budovou a jako součást této budovy — nebyl však v této spojitosti komisionelnímu jednání podroben, trpí nař. rozhodnutí podstatnou vadou, pro kterou bylo je v základě § 6 zákona o ss zrušiti, aniž bylo třeba zaujímat stanovisko k ostatním námitkám stížnosti.

Č. 2651.

Nemocenské pojištění. — Administrativní řízení: Výnos ministerstva sociální péče ze dne 24. dubna 1920 č. j. 1786/F-2-20 o vyloučení určitých osob z nemocenské pojistné povinnosti — nebyv vyhlášen ve Sbírce zákonů a nařízení — není všeobecně závaznou normou.

(Nález ze dne 17. září 1923 č. 19.273/22.¹⁾)

V ě c: Turn-Taxisská společnost s r. o. v likvidaci v D. proti ministerstvu sociální péče stran pojistné povinnosti.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím uznalo min. soc. péče v pořadí instancí stěžující si firmu za povinnu nahraditi okr. nem. pokladně v N. podpurný náklad 1274 K 96 h za Kateřinu K., která u správy dvora M. od 1. ledna do 5. června 1921 jako dělnice pracovala, avšak k pojištění přihlášená nebyla. Rozhodnutí založeno na úvaze, že dle obsahu spisů jde o osobu podléhající dle § 1 nem. zák. pojistné povinnosti; neboť by i K. pracovala v čase shora uvedeném v časových intervalech, byla stálou a výhradní dělnicí ve dvoře M. Výnosu min. soc. péče z 24. dubna 1920 č. j. 1786/F-2-20 nelze v daném případě užití, ježto výnos ten vztahuje se na zemědělské dělníky, kteří pracují méně než souvislých 6 dnů u různých zaměstnavatelů.

O stížnosti uvážil nss toto:

Po stránce formální vytýká stížnost řízení vadnost, již spatřuje v tom, že úřady nejednaly se st-lkou, nýbrž toliko s jejím orgánem, správou dvora ve M. V okolnosti té nelze však shledati podstatnou vadu po rozumu § 6 zák. o ss, protože stěžující si firma — jak stížnost svědčí — o obsahu nař. rozhodnutí, ač bylo doručeno hospodářské správě dvora ve M., zvěděla a nebylo jí tudíž jednáním úřadu hájení tvrzeného práva ani znemožněno ani ztíženo.

¹⁾ Stejně v nálezu z téhož dne č. 19.570/22.